

มลเนตร รัตภาสกร : อุบัติการณ์การเกิดผื่นแพ้ยาและลักษณะผื่นแพ้ยา ของผู้ป่วยนอก และผู้ป่วยใน โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (Incidence and clinical manifestations of cutaneous drug eruption of outpatients and inpatients in Chulalongkorn hospital) อาจารย์ที่ปรึกษา : ร.ศ. นพ นกมล นพคุณ, 63 หน้า. ISBN 974-637-226-2

เป็นการศึกษาอุบัติการณ์การเกิดผื่นแพ้ยาและลักษณะผื่นแพ้ยา ในผู้ป่วยนอก และผู้ป่วยในของโรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ โดยการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลา 1 ปี 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2538 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2540 ประชากรเป้าหมายคือ ผู้ป่วยนอกทุกแผนก และผู้ป่วยในทุกแผนก ที่สงสัยว่าแพ้ยาภายในช่วงกำหนดเวลาดังกล่าว หลักเกณฑ์ในการเลือกผู้ป่วยเข้ามาศึกษาคือ ผู้ป่วยที่มีประวัติการใช้ยาร่วมกับเกิดผื่นผิวหนังขึ้นตามร่างกาย ผู้ป่วยทุกรายจะถูกทำการซักประวัติ ตรวจร่างกาย และตรวจพิเศษเพิ่มเติมเท่าที่จำเป็น หลังจากนั้น จะให้ผู้ป่วยรับประทานยาที่สงสัยว่าแพ้เข้าไปอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกระตุ้นให้เกิดผื่นแพ้ยาขึ้นใหม่ โดยทำในผู้ป่วยทุกรายที่ไม่มีข้อห้าม การวินิจฉัยและระบุยาที่เป็นสาเหตุการแพ้ใช้วิธี "An Algorithm for the operational assessment of adverse drug eruption"

ผลการศึกษาพบคนไข้แพ้ยาทั้งหมด 300 คน คิดเป็นอุบัติการณ์การแพ้ยา ร้อยละ 0.025 ผู้ป่วยนอก 158 คน (อุบัติการณ์การแพ้ยา ร้อยละ 0.014) ผู้ป่วยใน 142 คน (อุบัติการณ์การแพ้ยา ร้อยละ 0.321) ลักษณะผื่นแพ้ยาที่พบมากที่สุดคือผื่นชนิด Maculopapular rash (ร้อยละ 57.67) ยาที่เป็นสาเหตุการแพ้ที่บ่อยที่สุด 3 อันดับแรกคือ Trimethoprim-sulphamethoxazole Cloxacillin และ Amoxycillin ตามลำดับ

ส่วนผู้ป่วยเอดส์นั้นพบว่า มีการแพ้ยาได้บ่อยกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้ติดเชื้อเอดส์ การแพ้ยามีความรุนแรงและมีอัตราการตายสูงกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้ติดเชื้อเอดส์

ภาควิชา อายุรศาสตร์
สาขาวิชา อายุรศาสตร์/ทจวิทยา
ปีการศึกษา ๒๕๔๐

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม